

-/-
2652

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skosnuvan.

Skosnuvan.

Far min skulle gå efter en byl ved, och vi barn var ute på gården. Då hörde jag gubben skrika därute i marken så besatt, och jag trodde, att han kommit ner i något kärr, så jag sprang till honom. Och när jag kom till honom stod han där och hade vänt tröjan och såg ut mest som en gast, där han ~~stod~~. "Vad är det med er, far", sa jag. "Ja, den jävla skosnuvan har villat mig så dant," svarade han. Han kände inte ~~sig~~ igen sig, ändå han var ända inne på knutarna. Men så fort jag hade fått gubben i näven, såg

han, var han var, och visste, har han skulle gå. Han påstod
ju bestämt, att det var skosnuvan, som hade varit åt honom.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNERARKIV

2652

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESBOK

Ande eller vård.

Ande eller
vård.

Varje människa har en ande eller vård, som är hos henne och vaktar henne, ända tills hon kommer under jord. När jag var på betfälten nere i Tyskland, så bodde jag i samma rum som en gammal gubbe. Och en natt såg jag honom stå och plocka med några saker i sin koffert. Och jag undrade, vad det kom åt gubben mitt i natten, så jag ropade på honom. Men han svarade inte, utan bara försvann. Och då tittade jag till honom, för hans säng stod alldeles bredvid min. Och då hade gubben legat och dött, så det var hans vård, som var i hans koffert och rev.